

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 26. janvārī iesniedza *Oberlandesgericht Wien* (Austrija) – *Skarb Państwa Rzeczpospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad/Stephan Riel*, kā maksātnespējas administrators maksātnespējas procedūrā par *Alpine Bau GmbH* mantu

(Lieta C-47/18)

(2018/C 142/39)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Wien

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Skarb Państwa Rzeczpospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad*

Atbildētājs: *Stephan Riel* maksātnespējas procesa administratora statusā maksātnespējas procedūrā par *Alpine Bau GmbH* mantu

Prejudiciālie jautājumi

1. jautājums:

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (2012. gada regula) ⁽¹⁾ 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Austrijas tiesībās paredzētā pārskatīšanas prasība 2012. gada regulas 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē attiecas uz maksātnespēju un tādēļ neietilpst šīs regulas materiālajā piemērošanas jomā?

2.a) jautājums (tikai tad, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde):

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (2012. gada regula) 29. panta 1. punkts pēc analogijas ir jāpiemēro saistītām prasībām, kas ietilpst Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām piemērošanas jomā?

2.b) jautājums (tikai tad, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta noliedzosa atbilde vai uz otrā jautājuma a) daļu – apstiprinoša atbilde):

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (2012. gada regula) 29. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pastāv prasība par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu starp tām pašām pusēm, ja kreditors – prasītāja –, kurš ir pieteicis (būtībā) identisku prasījumu – kuru (lielākajā daļā) attiecīgais maksātnespējas procesa administrators ir apstrīdējis – galvenajā maksātnespējas procedūrā Austrijā un sekundārajā maksātnespējas procedūrā Polijā, vispirms Polijā pret vietējo maksātnespējas procesa administratoru sekundārajā maksātnespējas procedūrā un pēc tam Austrijā pret maksātnespējas procesa administratoru galvenajā maksātnespējas procedūrā – atbildētāju – ceļ prasības atzīt konkrēta apmēra maksātnespējas prasījumu pastāvēšanu?

3.a) jautājums:

Vai Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām (2000. gada regula) ⁽²⁾ 41. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība paziņot "prasījuma būtību, dienu, kad tas radies, un tā summu" ir izpildīta, ja kreditors, kurš ir citas dalībvalsts, nevis procedūras aizsākšanas valsts rezidents, – prasītāja – savā prasījuma iesniegumā galvenajā maksātnespējas procedūrā – kā šajā lietā –

- a) raksturo prasījumu, vienīgi norādot konkrētu summu, bet nenorādot dienu, kad tas radies (piemēram, “apakšuzņēmēja JSV Slawomir Kubica prasījums par ceļubūves darbu veikšanu”);
- b) pašā iesniegumā nenorāda dienu, kad radies prasījums, bet šo dienu var secināt no prasījuma iesniegumam pievienotajiem dokumentiem (piemēram, pamatojoties uz iesniegtā rēķina datumu)?

3.b) jautājums:

Vai Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām (2000. gada regula) 41. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šī norma individuālā gadījumā ļauj piemērot iesniedzējam kreditoram, kurš ir citas dalībvalsts, nevis procedūras aizsākšanas valsts rezidents, labvēlīgākas valsts tiesību normas, piemēram, attiecībā uz prasību paziņot dienu, kad radies prasījums?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās

⁽²⁾ OV 2000, L 160, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 29. janvārī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) – Antonio Pasquale Mastromartino/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Lieta C-53/18)

(2018/C 142/40)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītājs: Antonio Pasquale Mastromartino

Atbildētāja: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saistītais aģents (tied agent) ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvā 2004/39/EK ⁽¹⁾ noteiktajā saskaņošanas jomā, un kādos aspektos?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/39/EK un it īpaši tās 8., 23. un 51. panta, kā arī Līgumu principiem un noteikumiem nediskriminācijas, samērīguma, pakalpojumu sniegšanas brīvības un uzņēmējdarbības veikšanas brīvības jomā ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā tas, kas izriet no 1998. gada 24. februāra Leģislatīvā dekrēta Nr. 58 (*Testo unico delle disposizioni in materia di intermediazione finanziaria* saskaņā ar 1996. gada 6. februāra Likuma Nr. 52 8. un 21. pantu) 55. panta 2. punkta un turpmākajiem grozījumiem, kā arī no Sabiedrību un biržas uzraudzības valsts komisijas (*Commissione Nazionale per le Società e la Borsa –Cosnob*) 2007. gada 29. oktobra lēmuma Nr. 16190 (Noteikumi par 1998. gada 24. februāra Leģislatīvā dekrēta Nr. 58 starpniecības jomā īstenošanas normām) 111. panta 2. punkta, kurā:
- a) atļauts “diskrecionāri” aizliegt “saistītā aģenta” (konsultants, kurš ir pilnvarots piedāvāt finanšu produktus ārpus sabiedrības telpām – agrāk finanšu mākleris) darbības veikšanu saistībā ar apstākļiem, kas neizraisa labas reputācijas zaudēšanu, kā tā definēta valsts tiesībās, un kas vienlaikus neattiecas uz direktīvas īstenošanas normu ievērošanu;